Opłacono gotówką.

Nr. 6. **1934.**

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 10. lutego 1934 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 grudnia 1933 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 10 października 1932 r., zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych.

(Ciąg dalszy z nr. 5).

Znaczki stemplowe za groszy: 30, 25, 20 i 10 są wykonane według następującego wzoru: Ramka o wymiarze 20×25 mm, stanowiąca prostokąt, zawiera części: górną i dolną. Część górna zawiera w środku tarczę owalną, obramowaną linją jasną; z ciemnego tła tarczy, utworzonego przez linje pionowe, wyłania się godło Państwa. Tarcza jest otoczona ornamentacją w stylu barokowym. Pod tarczą znajduje się kartusz, na którego jasnem tle jest umieszczone oznaczenie Gr. Po obu stronach kartusza znajdują się tarczki ośmioboczne, z których ciemnego tła wyłania się liczba, wskazująca wartość znaczka. Część dolna zawiera na jasnem tle napis OPŁATA STEMPLOWA, złożony z dwóch wierszy. Podłożem konturu wyżej opisanego jest siatka koloru zielonego, która wychodzi poza ramy konturu i otacza go ze wszystkich stron. Kolory konturów są następujące:

Kategorja wartości	Kolor
30 gr.	karminowy
25 gr.	fioletowy
20 gr.	bronzowy
10 gr.	stalowo-niebieski.

Znaczki za złotych: 5, 4, 3, 2 i 1 oraz wszystkie groszowe są wykonane na papierze ze znakiem wodnym, przedstawiającym powtarzające się litery „MS".

9. W § 24, w punkcie 1 wyrazy: „3-go w Bydgoszczy" zostają zastąpione wyrazami: „1-go w Bydgoszczy".

10. W § 24 ustęp zaczynający się od wyrazów „Dystrybutorami są": otrzymuje brzmienie następujące: „Dystrybutorami są osoby fizyczne lub prawne, którym urząd skarbowy (§ 16) udzielił zezwolenia na sprzedaż znaków stemplowych".

W dwóch następnych ustępach skreśla się wyrazy „(punkt 2)".

11. W § 26, w ustępie pierwszym, wyrazy „1-szym w Bydgoszczy" zostają zastąpione wyrazami: „3-im w Bydgoszczy".

12. § 27 otrzymuje brzmienie:

„Prawo sprzedaży znaków stemplowych gaśnie:

a) w razie śmierci dystrybutora,

b) gdy przestaje istnieć osoba prawna, która otrzymała zezwolenie na sprzedaż znaków stemplowych,

c) w razie otwarcia konkursu do majątku dystrybutora (ogłoszenia upadłości dystrybutora),

d) na skutek wypowiedzenia (bez podania powodów) ze strony urzędu skarbowego (§ 16) lub ze strony dystrybutora. W tym przypadku prawo sprzedaży ustaje z upływem miesiąca od dnia doręczenia wypowiedzenia; jeżeli wypowiedział urząd skarbowy, to może na wniosek dystrybutora przedłużyć termin, w którym prawo sprzedaży ustaje, do trzech miesięcy,

e) na skutek odebrania prawa sprzedaży.

Urząd skarbowy (§ 16) odbiera prawo sprzedaży dystrybutorowi, jeżeli zaszła lub ujawniła się okoliczność, która w myśl § 24 (ustępu przedostatniego) stanowi przeszkodę zezwolenia na sprzedaż (w szczególności gdy dystrybutor został uznany winnym sprzedawania znaków stemplowych po cenie wyższej niż określona w § 29; art. 39, ustęp pierwszy), jak również, gdy dystrybutor nie wykonywa sprzedaży dłużej niż przez dwa miesiące. Urząd skarbowy może odebrać prawo sprzedaży, gdy dystrybutor mimo upomnienia nie przestrzega postanowień § 25 lub gdy z innych przyczyn nie zasługuje na zaufanie.

Decyzja, odbierająca prawo sprzedaży ma być umotywowana. Prawo sprzedaży ustaje z dniem doręczenia zawiadomienia o decyzji".

13. W § 28 ulegają skreśleniu wyrazy: „(§ 27, punkt 1b oraz punkt 2e)".

14. W § 32, w ustępie pierwszym, skreśla się wyrazy: „29; art. 30, punkt 3".

15. W § 34, w ustępie pierwszym skreśla się wyrazy: „oraz art. 29" i wyrazy: „art. 30, punkt 3;".

16. W § 54 punkt a) otrzymuje brzmienie:

„a) gdy opłatę od przedstawionego pisma uiszczono uprzednio w kwocie, wymierzonej przez notarjusza (art. 27 i 28) albo przez urząd skarbowy (art. 23, punkt b; art. 24 punkt b; art. 33) lub przez inny właściwy urząd państwowy art. 32);".

17. W § 57, w ustępie drugim (zdaniu drugiem) skreśla się wyrazy: „(względnie rejestru notarjalnego)".

18. W § 58, w ustępie drugim wyrazy: „o rejestracji trybem zgłoszeniowym" zostają zastąpione wyrazami: "o zgłoszeniu do oblaty".

19. W § 59 skreśla się ustęp drugi.

20. W § 63 skreśla się ustęp ostatni.

21. W § 67 ulegają skreśleniu wyrazy: „mający siedzibę na obszarze na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki".

22. W § 68 skreśla się ustęp przedostatni.

23. §§ 69 i 70 skreśla się.

24. § 72 otrzymuje brzmienie: „Jeżeli opłaty stemplowej, wymierzonej przez sekretarjat sądowy zapomocą nakazu płatniczego, nie uiszczono w przepisanym terminie (art. 59; art. 71, zdanie ostatnie w brzmieniu ustalonem w art. LXXVII Przepisów wprowadzających prawo o sądowem postępowaniu egzekucyjnem z dn. 27 października 1932r., Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 804), to urząd skarbowy (§ 16) zarządzi ściągnięcie przymusowe; w tym celu sekretarjat sądowy przesyła urzędowi skarbowemu odpowiednie zawiadomienie".

25. Nagłówek przed § 76 oraz ten paragraf skreśla się.

26. W § 82, przy końcu, skreśla się wyrazy „(w rejestrze notarjalnym)".

27. W § 84 ulega skreśleniu punkt e).

28. W § 85, w zdaniu ostatniem, wyrazy: „w punktach b, e, g" zostają zastąpione wyrazami: „w punktach b, g", a wyrazy „(punkty c, e)" zostają zastąpione wyrazami: „(punkt c)".

29. W § 90, w ustępie drugim, wyrazy: „do 1 Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy" zostają zastąpione wyrazami: „do 3 Urzędu Skarbowego w Bydgoszczy".

30. W § 95 punkt g) otrzymuje brzmienie „g) w razie wymierzenia przez sekretarjat sądowy opłaty od przewłaszczenia lub innego oświadczenia zgody lub wniosku o wpis (art. 30, punkty 3 i 4 w brzmieniu art. 148 prawa o notarjacie z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 609) — od daty przewłaszczenia lub oświadczenia zgody lub wniosku o wpis".

31. W § 102 skreśla się:

a) w zdaniu pierwszem ustępu drugiego wyrazy: „mający siedzibę poza obszarem, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, jak również sąd, mający siedzibę na obszarze na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki".

b) w zdaniu drugiem ustępu drugiego wyrazy „względnie sekretarjat sądowy";

c) ustęp trzeci.

32. § 104 otrzymuje brzmienie:

„Początek okresu ulgowego, przewidzianego w punkcie „a" lub „b" art. 9 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 173) oraz okoliczność, że pismo tyczy się przedmiotu, wymienionego w punkcie „a" powołanego art. 9, mają być ustalane zapomocą zaświadczenia właściwej władzy sprawującej nadzór nad budownictwem (art. 382 — 393 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202).

O ile chodzi o budynek niewykończony (punkt „a" art. 9 ustawy o ulgach dla nowowznoszonych budowli) zaświadczenie ma stwierdzić: 1. datę rozpoczęcia robót technicznych celem położenia fundamentów, 2. okoliczności faktyczne, ujawniające, w jakiem stadjum znajdowała się budowa w dniu sporządzenia pisma, do którego ma być zastosowany: punkt „a" powołanego art. 9 lub w dniach poprzednich, ale nie wcześniej, niż tydzień przed sporządzeniem owego pisma. Uwolnienie od opłaty będzie przyznane, gdy z okoliczności faktycznych, o których mowa wyżej pod 2), wynika, że w dniu którego dotyczy zaświadczenie, budynek jeszcze nie był zdatny do użytkowania. O ile chodzi o początkowe stadjum budowy, a celem jej jest wystawienie budynku ogniotrwałego lub przeznaczonego na pobyt ludzi budynku nieogniotrwałego (art. 205 i 283 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli) uwolnienie od opłaty będzie przyznane, gdy z okoliczności faktycznych, o których mowa wyżej pod 2), wynika, że w dniu, którego dotyczy zaświadczenie, na nieruchomości, która jest przedmiotem przeniesienia, znajdowały się co najmniej fundamenty, zajmujące całą powierzchnię, która ma być zabudowania według zatwierdzonego projektu (planu) tyczącego się danego budynku (§ 12 rozporządzenia z dnia 2 lipca 1929 r. Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 456) względnie według pozwolenia na budowę udzielonego w myśl § 13 tegoż rozporządzenia.

Okoliczność, że właściciel budynku nie posiada jeszcze pozwolenia na użytkowanie (art. 357 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli), nie dowodzi sama przez się, że budynek nie jest zdatny do użytkowania.

O ile chodzi o budynek wykończony, nowowzniesiony (punkt „b" art. 9 powołanej ustawy o ulgach dla nowowznoszonych budowli) zaświadczenie ma stwierdzić datę, w której rozpoczęło się użytkowanie budynku; jeżeli jednak w dniu sporządzenia umowy o przeniesieniu budynku wykończonego, budynek ten nie jest jeszcze użytkowany, to zaświadczenie ma stwierdzić datę wykończenia budynku.

Zaświadczenie lub jego odpis uwierzytelniony ma pozostać w aktach notarjusza (art. 27) względnie sądu (art. 30, punkt 3); jeżeli zaświadczenia przedstawiono w drodze odwołania (art. 46), to ma

pozostać w aktach władzy skarbowej przy odwołaniu".

33. W § 109. w zdaniu drugiem, oraz w § 110, w zdaniu pierwszem skreśla się wyrazy: „art. 31, ustęp pierwszy".

34. W § 111 ustęp drugi otrzymuje brzmienie: „Notarjusz przesyła urzędowi skarbowemu uwierzytelniony odpis aktu, co do którego płatność części opłaty jest odroczona na mocy §§ 109 lub 110 wraz z zezwoleniem na nabycie nieruchomości (§ 109 — względnie z dokumentami, wymienionemi w punkcie 1 § 110".

35. § 115 otrzymuje brzmienie: „Makler przysięgły ma w księdze maklerskiej uwidocznić w osobnej kolumnie kwotę opłaty stemplowej, należnej w myśl punktu 3 art. 66 (w brzmieniu art. XLVI Przepisów, wprowadzających kodeks handlowy z dnia 27 października 1933 r. Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 601) lub w myśl ustępu ostatniego art. 67 od pisma, stwierdzającego sprzedaż za pośrednictwem maklera. Do kolumny tej stosuje się przepisy o rejestrze zawarte w §§ 44 — 47".

36. W § 128, w ustępie zaczynającym się od oznaczenia stawki „0,2" proc., tekst po średniku otrzymuje brzmienie: „w tym wypadku opłata wynosi do końca 1935 r. — 0,1 proc., a mianowicie na mocy rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 15 listopada 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 755);".

37. W § 187 ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące: „Jeżeli urząd, wydający świadectwo, nie żąda opłaty stemplowej, gdyż świadectwo jest wolne od opłaty na mocy art. 160, to ma zarówno w aktach jako też na świadectwie zaznaczyć powód uwolnienia od opłaty".

(Dokończenie nastąpi.)

(Przedruk. z Dz. Ust. Rz. Polsk. z dnia 31. 12. 1933 r. poz. 797, nr. 103).

Urząd Wojewódzki Śląski — Wydział Skarbowy w Katowicach.

L. O. II. — 113.162/3/33.

OBWIESZCZENIE

w sprawie podatku dochodowego na rok podatkowy 1934.

Podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

I.

Termin do składania zeznań o dochodzie do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1934 upływa
dla osób **fizycznych** i spadków wakujących oraz
dla osób **prawnych** z dniem **1. maja** 1934 r.

Powyższy termin nie obowiązuje jednakowoż osób, których główny dochód płynie:

1. z nieruchomości gruntowej, nieprzekraczającej 30 ha
2. z przedsiębiorstwa handlowego, obowiązanego do nabycia świadectwa przemysłowego według IV. i V. kategorji dla przedsiębiorstw handlowych wszędzie i według III. kategorji handlowej w miejscowościach III. i IV. klasy;
3. zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od obowiązku nabywania świadectwa przemysłowego, lub opłacającego ten podatek według VIII. kategorji przedsiębiorstw przemysłowych;
4. z domów mieszkalnych, składających się najwyżej z czterech izb.

Osoby te obowiązane są do składania zeznań tylko wtedy, gdy otrzymają osobne wezwanie władzy podatkowej, a w takim razie termin do składania zeznań o dochodzie dla tego rodzaju płatników upływa w 30. dniu, licząc od dnia następnego po doręczeniu przez władzę podatkową wezwania do złożenia zeznania.

Zeznanie należy składać o wszystkich dochodach, z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, otrzymywanych w kraju.

Osoby, czerpiące dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wypłacanych zagranicą, winny w zeznaniu wykazać odrębnie dochód z tego rodzaju uposażeń stosownie do wskazówek, zamieszczonych na blankiecie zeznania o dochodzie.

Przepisane do składania zeznań formularze wydają bezpłatnie właściwe władze podatkowe.

Wypełnione formularze zeznań należy składać do tych władz podatkowych I. instancji, w których okręgu osoby podlegające podatkowi miały miejsce zamieszkania w dniu 15. grudnia 1933 r.

Składanie zeznań może być również uskutecznione należycie opłaconym listem poleconym bezpośrednio pod adresem właściwej władzy podatkowej, względnie złożone ustnie do protokółu we właściwym urzędzie skarbowym.

W razie niezłożenia zeznania w powyższym terminie wymiar podatku będzie uskuteczniony na podstawie materjałów, jakimi władza rozporządza, płatnicy zaś, którzy w przepisanym terminie nie złożą zeznania, ukarani będą grzywną do 100 zł.

Kto świadomie w celu uchylenia się od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej złoży nieprawdziwe zeznanie, które przyczynić się może do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej — o ile nie zagraża kara surowsza w myśl powszechnej ustawy karnej — ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy niewymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno lub drugie podatku, a w razie okoliczności obciążających — nadto karze pozbawienia wolności do 1 roku.

II.

Niezależnie od złożenia zeznania płatnicy, obowiązani do składania zeznań, bez wezwania ze strony władzy wymiarowej, winni są sami obliczyć oraz wpłacić do dnia 1 maja 1934 r. do kas urzędów skarbowych wprost, względnie za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku, przypadającego od wykazanego w zeznaniu dochodu wedle obowiązującej skali podatkowej wraz z dodatkiem kryzysowym, przypadającym według ustawy z 22/10. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99 poz. 760), a dowód uskutecznienia zapłaty w oryginale lub też w odpisie, podpisanym przez płatnika, przedstawić władzy podatkowej.

Osoby, które w terminie wyznaczonym do składania zeznań, zeznania nie złożą, obowiązane są do dnia 1 maja 1934 r. uiścić połowę podatku, wy-

mierzonego na rok podatkowy 1933 wraz z dodatkiem kryzysowym.

Dodatek kryzysowy wynosi od dochodu podlegającego podatkowi:

1. według działu I. ustawy.

do	3.600 zł	— 0.5 proc.	dochodu
„	10.000 „	— 1 proc.	„
„	36.000 „	— 2 proc.	„
„	60.000 „	— 2,5 proc.	„
„	160.000 „	— 3 proc.	„
ponad	160.000 „	— 4 proc.	„

2. według działu II. ustawy.

do	3.600 zł	— 0.5 proc.	wynagrodzenia
„	10.400 „	— 1 proc.	„
„	36.000 „	— 2 proc	„
„	60.000 „	— 2.5 proc.	„
„	80.000 „	— 3 proc.	„
„	104.000 „	— 4 proc.	„
„	144.000 „	— 5 proc.	„
„	184.000 „	— 6 proc.	„
„	200.000 „	— 7 proc.	„
„	220.000 „	— 8 proc.	„
„	250.000 „	— 9 proc.	„
ponad	250.000 „	— 10 proc.	„

Płatnicy zamieszkali na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego, mają równocześnie w tym samym terminie wpłacić połowę dodatku komunalnego, uchwalonego przez reprezentację gminną na podstawie art. 24. ustawy o państw. podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z roku 1925. Nr. 58 poz. 411) w brzmieniu art. 2 noweli z 17/3. 1932 o zmianie niektórych przepisów ustaw dotyczących finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 25. poz. 223).

Katowice, dnia 3. stycznia 1934 r.

Za Wojewodę:
Kankofer w. r.
Naczelnik Wydziału Skarbowego.

Statut
w przedmiocie publicznych obwieszczeń w gminie Bielszowice.

Na podstawie § 6 Ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3. lipca 1891 r. oraz uchwały Rady gminnej z dnia dzisiejszego wydaje się na obręb gminy Bielszowice następujący statut:

§ 1.

Wszystkie obwieszczenia, przedewszystkiem zaś obwieszczenia wymienione w § 11. 5 Ordynacji dla gmin wiejskich należy podawać do publicznej wiadomości przez wywieszenie ich na tablicach ogłoszeniowych. Datę wywieszenia należy zaznaczyć w odnośnym akcie.

§ 2.

Statuty miejscowe, regulaminy, ordynacje i inne przepisy mające obowiązywać dłuższy czas jak również sprawy z § 115 ordynacji dla gmin wiejskich ogłaszać należy w powiatowej Gazecie Urzędowej.

Jeden egzemplarz gazety w której się obwieszczenie ukazało, należy dołączyć do odnośnych akt.

§ 3.

W wypadkach wątpliwych naczelnik gminy decyduje o tem, czy dane obwieszczenie ma nastąpić w sposób wymieniony w § 1, czy też sposobem podanym w § 2.

§ 4.

Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą statut wydany w tym samym przedmiocie z dnia 6. kwietnia 1906 r. wraz z dodatkiem z dnia 14. grudnia 1910 r.

Bielszowice, dnia 20. października 1933 r.

Naczelnik gminy (—) Olszowski
Ławnik (—) Pośpiech

II. 126/34

Powyższy statut gminy Bielszowice, uchwalony dnia 20. października 1933 r. dot. publicznych obwieszczeń, zatwierdza się w myśl § 6 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 r. oraz na podstawie uchwały Wydziału Powiatowego z dnia 10. stycznia 1934 r.

L. dz. Sm. IV-1/14

Katowice, dnia 19 stycznia 1934 r.

Przewodniczący
(L. S) (—) Dr. Seidler

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8